

گر نمانے ورد اور اجاودان از فنا و نفس ہوزی واسے ہے	سطلح بنائے زاسرار نمان یابے از نیک و بد خود آگے
ہشت صدیم دوازده عددش کبیر	وسطا و ہشتاد و ستہ دو ودان صغیر

الحلیم ۳۳

الحلیم آن بر و بار عسفو ساز ہم نویس و ہم بشو آن ہم را	در غضب ناید گمی آن بے نیاز آب شوین نشان بر شتما
می شود نشو نمانندون ازان بر شمر ہشتاد و ہشت اورا کبیر	با وضو سرد روز صد بارش بخوان شا زودہ وسطو بدان بفتش صغیر

العظیم ۳۴

العظیم اسمیت با جاہ و جلال ہفت بار اورا بکن بر آب دم	لازم لتظیم اسے نیکو خصال نوش کن زان میسر و درد شکم
در دکن بہر حصول عسرو شان یک ہزار و ست دان عددش کبیر	بیگانہ باشے عسرت ز در جان یک صد و دو وسطا ہشتر صد صغیر

الغفور ۳۵

الغفور از عسفر ما خود است آن بر دفع تپ نو بر کاغذ نگار	مغفر سر عسبر تیج جسم دان بس بچپان بر سر نان ہستوا
خوردن وی سے کند حاصل ثنا	ہم سیاہی سے بر و از دل ترا

رفع وسوسہ کند پروردگار	مہبت اغفرانی بچسبہ خوان تہا
تا تیر زورشس بدو کن ای جان	گرتو خواہے راز دل منھے شو
پس بچاہ اندازا سے نیکو شمار	بر سر گیش بخوان مہبت او بار
ورد او سازو بعالم باش خوش	یکہزار و دو صد و ہشتاد و شش
ہم صغیر ش مہبت دان ای باوقا	وسط او دان یک صد و سے چھا

الشکور

چہل و یک بارش بکن وردش سبحان	الشکور آن فیض بخش شا کران
دست تیزان آب کن برو بحال	دم بکن بر آب و نوش ای شخضال
تنگے دل را نماید نیز دور	درد و شبکوری رود از سے ضرور
در قیامت رتبات گرد و بلند	پنج نقش خوانے ار ای شہوند
وسط دان پنجاہ و ہشتاد صغیر	پانصد و ہشتاد اعدادش کبیر

الع

ورد اور اگر کے از دل دوام	اعلیٰ آن عالی اعلیٰ مقام
فقر بگذارے غنی گردی ز پیش	ور پدار سے نقش اور از ز خویش
با خوشی راج شوے ہم وطن	در سفر بستی چو در بیچ و من
تا کہ یابے صحت از پروردگار	گر ورم دارے بکن ردش ستہا
یازوہ وسط و دو صغیر سفتہ اند	یک صد و دو از کبیر ش گفتہ اند

الکتیز

ورداو بحیر بزرگیها بخوان	الکتیز از کبیر یا ماخوذان
میشود حاصل شفا سی ذمی هم	نیز بر بیمار نه بارشش بدم
وسط لبست پنج و صغیر هفت گو	بس کبیرش و صد هفت سی و دو

الکفیظ

نصد و نو و ابا هشتش بدان	الکفیظ آن حافظ کون و مکان
بهر سرق و غرق و سرق آمیخته	ورداو ای دوستان بایشینید
هم ز صغیر امن یابے یاد دار	نقش آتش را تو بر بازو بدار
هشت اصداد صغیرش برگزین	یک صد و هفت و سطرش بایشین

المقیث

بتر بغیض است ذکرش کن بوقت	المقیث آن کو ترا بد بهجت
بر همه اشیا تسلط ساختن	وردا کن به سرفوت یستن
بس کبیرش پانصد و پنجاه دان	وز پئے هر درد ورد او بخوان
دم بکن بر کوزه و آبش بخور	پنج و پنج اوسط صغیر یک شمر

الکسیب

آنکه میداند همه ستم و صواب	الکسیب آن مالک روز حساب
کار بر رسم خورده گردد خوش ازان	از حسابت پاک دارو در جهان

گر بخوانی حَتَّىٰ اِنَّكَ لَتَكْتُمِبُ	کار تو در مغفرت به گرو و عجیب
ورود او ہستاد باشد از کبیر	ای سپر وسط و صغیرش ہست گیر

الجلیل

الجلیل اسمیت با جاہ و جلال	ورود او جاہت بہ بخشد لازوال
اگر تو بنویسی ز رشک و زعفران	در خورے یا پرکنے تعویذ آن
میشود تو قیصر تو زان بیشتر	نیز سے وارد بسین دیگر اثر
بر سر اسباب دہ بارش بخوان	امن از دزد سے بیابد بیگمان
شد عدد مغفرت او ۳ اور کبیر	وسط دہ بر گیر و یک بشم صغیر

الکریم

الکریم آن کو کہ بخشش می کند	ہر کسی بر جو دو فضیلت مستمند
ورود او را کن بہ بستر و خواب	در جہان باشی از ان عزت مآب
ہم ملک از حکم حق ساز و دما	تا بزرگ کہا شود حاصل ترا
چون عشقے آورد او مادام داشت	کریم اللہ و جہتہ ان کام داشت
دو صد و ہفتاد ہزارش کبیر	بست و ہفتش وسط و نہ آمد صغیر

الرفیق

الرفیق آن کو ترا ناظر بود	بر فعالیت فانیہ حاضر بود
ورود این غفلت ز دل زائل کند	جمع خاطر مہم از او حاصل شود

ورکنی دم برہمہ اہل عیال از سر دشمن نباشد بیج باک تہ صد و ہم دوازده بارشس نبوان تہ صد است دوازده ورد کبیر	ہفت بار از صدق الی خوشحال در مصائب ہم نباشی دروناک بر شورت تا شفا یا بے ازان سی و تہ وسط و شش بشمر صغیر
---	--

الحجیب^{۴۵}

الحجیب ایجاب سازم در دعا گر کنی و روش دعا گردد قبول گر کے راد و کسر باشد تہ بار پنج و پنج است اعدادش کبیر	انجھ سے بخشہ مراد و مسدا نقش کرداری شود بہت حصول ور و کن یا بد شفا آن بے قرار وسط اودہ وان و یک بشمر صغیر
--	--

الواسع^{۴۶}

اسم الواسع کہ نام پاک ہوست ہر کہ سازد و روا را بیشتر عقرب موزے اگر نیستے زند زہر او اسے منہنس زائل شود یک صدست و سی ہفت اورا کبیر	اہل دنیا را کثا و رزق زوست سے شود ہر گز نہ محتاج دگر ور کے ہنقا و بارشس دم کند ہم قناعت زین عمل حاصل شود وسط بہت آمد و در دشمن ان صغیر
---	--

الحکیم^{۴۷}

الحکیم آن محکم سہ کار بہت	حکیم آن بر جلد بے تخراب بہت
---------------------------	-----------------------------

<p>پانزده وسط و شش و شش بشم صغیر یابی از فضیلتش در ست کار نما کار نما ساز تو کرد و جمله ساز</p>	<p>ورود و مقدار و هشت آمد کبیر دانی از ورودش تو جهولات را گرنود بارش بخوانی در نماز</p>
<h2>الودود^{۳۸}</h2>	
<p>درود او از روی همه اصل زمان دم بشیرین کن آن را بار بار در خورانش تا شود صاحب سدا دوستی سازند با هم بیشتر دو صغیرش همیشه ایست نشان</p>	<p>الودود آن دو ست در صا کمان روز جمعه ورود او کن یک سزا گرترا نرسد زنده باشد بد نهاد و شمانت هم خورد از روی اگر بست اعداد کبیر او بدان</p>
<h2>الجید^{۳۹}</h2>	
<p>ورود او ساز و مغز با تمیز گر برص باد و فرنگ و در جندام ورود او افطار ساز و پانت باه دوازده وسطش بدان و صغیر</p>	<p>اجید آن ماجد مجعین سیرود از رو پاکش لا کلام روزه هم دار و بهر آقا ز ماه پنج و هفت است اعدادش کبیر</p>
<h2>الباعث</h2>	
<p>که ز روی بعثت رسل شد در جهان مهربان ساز و بهر کس آویم</p>	<p>معنی باعث بر آینه نون و ان هفت بارش خوانی از بر خود و</p>

دست بر سینہ صد و یک بار گو	وقت خواب ہی یا زنده دل بشو
پانصد و ہفتاد و ستہ عددش کبیر	شمت و دو و سطت و ستہ آد صغیر

الشہید

الشہید آن شاہد اشیا بود	آن کہ حاضر بر تو و دانا بود
گر تر آن سرزند باشد نابکار	دخت ہم ناصح است بد شعار
دست بر پیشانی شان ہر سر	دار و سوسے آسمان می کن نظر
بست و یک بار الشہید از دل بخوان	نیکنے شان شود حاصل ازان
تہ صد ست و نوزدہ عددش کبیر	ہم چل و سطت دان چار شصتیر

الحق

ہست الحق نام بے نام و نشان	حق بود اورا عبادت بر جان
گر ترا اسباب در زدی برقت	کن بچار ارکان کاخذ نام مثبت
در میان نہ نام آن اسباب را	بر نویسے صاحب غم و ذکا
بر کف و ستش بداری نصف شب	رو بسوسے چرخ ساز و کن طلب
میشود ہمدست از افضال حق	ذورا اگر و ذرا ہیبت رنگ حق
یکصد و ہشت است اعدادش کبیر	وسط او جب دہ صغیرش نہ کبیر

الوکیل

باز بین نامیہ اسم الوکیل	کان پئے روزی عالم شد کھیل
--------------------------	---------------------------

خوف آتش بیم برق و باد تپند	گردلت را بنماید است و کتند
ورد او بسپارد کن سیلے امان	ہفت بارش یا بوقت عصا خیران
بہر عز و جاہ و روشش کن بیان	وز پئے خط بدن ہم خوف جان

القوی

القوی ذوالقوة مطلق بدن	قوتش بالذات میدان بیگان
یک صدمت و شانزده عددش کبیر	ہفتہ وسطت و ہشت اورا صغیر
کن گلولہ از خمیسہ یک ہزار	یا قوی برخوان بروی ہوشیار
یک یک آن را وہ بخورد و مغمما	بر عدد غالب شوازل فضل خدا

المستین

المستین از بہر استقامت	در تانت برترین نامحاست
کن رقم بر کاغذ اسم این منیر	طفل را نوشان کہ سازد ترک شیر
گر فطام او ترا منظور ہست	این مجرب تر عمل مشہور ہست
گر پیشروایہ نقصے شد پدید	بچنان کن تا شود شیرش مزید
اکبر اعداد او پانصد بدن	وسط او پنجاہ و پنج اصغر بخوان

الولی

الولی آن والی ہمدرد و جہان	گر نمائے درد پاک او ز جان
یابی از اسرار دل تا آگے	ہم زینج بد معاشان وارے

ناخوشی گراز کے طالع شود	این غسل کن خود بخود صالح شود
چهل و شش عدد کبیرا بدان	وسطه بشمر صغیرش یک بنجان

الحمید

الحمید آن مستحق حمد نام	گر کنی وردش تو از صدق و صفا
زان شود بر رازول با آگے	ہم ز فحش غیب ز لک واسے
ورومی بر کاسہ آب الحمید	ان بنوشی آب می گرد و مفید
شصت و دو باشد کبیرش اسی عزیز	بشت و سطرش دان صغیرش شصت نیز

المحصی

باز المحصی کہ آمد نام نیک	حاصل از وروشش شود ہر کام نیک
در شب جمعہ سزار و یک بنجان	از غنایب قبر دریا بے امان
ور تودہ بارشش کنی ہر روز ورد	حفظ حق کرد و ترا مسوارہ کرد
یک صد و چهل ہست و شصت اور کبیر	بست و دو و سطرست و چار آمد صغیر

المبتدی

مبتدی آن کو ابتدائے خلق ز بہت	بہر حفظ عمل زین روش نحوست
ز اعتقاد اول نو و بارشش بنجان	ہم با طرف شکم انگشت ران
زان نماز خوف استعاظہ چہ نین	ہم تولد زود یابد از ہمین
پنج و ششش را کبیر او شمر	یازدہ وسط و صغیرش دو و نگر

المعتد

باز بین تاثیر اسم المعتد	گر کسی یارت بود غائب بید
ورد کن این نام را هفتاد بار	چار سو و کنج قصه برای شویار
خود با خود کن بگو همراه نام	اندرون هفت آید لا کلام
اکبر او یک صد و بست و چهار	شانزده و سست و هفت صغر شمار

الحی

دان تو بی زنده دار طاسین	بر دفع رنجا و روش گزین
کن طسینه هفت بار آن نام پاک	از تردد و مشواندیشه ناک
بر دفع درد هفت اندام با	خوان صد و هفتش که دریابی شفا
شست و هفت آمد کبیرای و رنج	شانزده و سش صغیرش بست پنج
با وضو صد بار خوان بعد از نماز	بر تو واضح میشود از غیب راز
در شب جمع سجده خوان بخواب	بر همه اسرار آگاهی بیاب

المهت

اهمیت اهمیت تاثیرش مگر	نیستی بنفس خود قادر اگر
دست را بر سینه نه ای رفزدان	تا روی در خواب و روش کن جان
تابع فرمان شود نفس مشریر	هفت بارش گر بخوانی ای خبیر
چار صد دان و نود عددش کبیر	چهل و نه و سش چهار آه صغیر

<p>تا چهل روزش بخور اندر غذا انچه ما دیدیم بگفتیم و بس اسن سے بخشد خدایت از کرم</p>	<p>ہم رتسم بر چار لقمہ کن و را بر تو جا دورا نہا شد و ترس از عذاب قبر و جعت نیست غم</p>
<h3>الحی^{۶۳}</h3>	
<p>فارغ است از فوت و از بیم مات بہر بیایے و و آسا شمار واجب مرگ منفا جائے کند ای پسورد و صغیرش نہ شمار</p>	<p>دان کہ الحی زندہ باشد خود بذات ورد او ہر روز کن ہفتاد بار طول عمر اسل دنیا سے کند بست بس ورد و کبیرش جبہ با</p>
<h3>القیوم^{۶۴}</h3>	
<p>زوقیام ارض باشد ہم سما دائما باشد دولت مسرور و شاد تا بند کر نیک یا بے کام را بست و یک و سطلت و تہ باشد صغیر</p>	<p>بست القیوم تا تم و انما چون نسرون خوانی شود حال مرگ در نیچینے نقش کن این نام را یکصد و پنجاہ و شش آمد کبیر</p>
<h3>الواجد^{۶۵}</h3>	
<p>آن بیابندہ کہ پایندہ بود نوش کن بے حد فوائد بخشد آن کہ کنے تجیب او از دوستان</p>	<p>بست و جبہ آنکہ یا بندہ بود ورد او برابر ہر لقمہ خوان دم بکن بر آب و آشانان بان</p>

چاروہ بٹم کبیرای بختہ سنج وزنگر وسط و غیرہ اوست پنج

الماجد^{۶۶}

وردمالماجد بکن از حد فزون	آن قدر کزوی شوی از خود برون
برتوانوار شد اگر دو عیان	ہم بزرگی یابے از خلق جان
دم بکن وہ بار بے شربت و را	وہ بھر بیمار تا یا بد شفا
چہل و ہشت آمد کبیرا و بدان	دوازوہ وسطش صغیرش تہ بخوان

الواحد^{۶۷}

باز الواحد بدان ای زہ شخصمال	منفرد بالذات بی مثل ہ شمال
ورد او یک الف و ہم یک پن کنی	بیم حسلت راز دل بیرون کنی
گرفزون درورد مستغرق شوی	فیض یاب فخر قرب حق شوی
ورترانس سز زند باید یادگار	نقش او تہ سوزید کن با خود ہار
نوزوہ بارش تو در غربت بخوان	بہر انس اوسط صغیرش یک بدان

الحد^{۶۸}

الاحد ہم منفرد دان در اصول	یشود طلاق او بزوی عقول
واحد اندر شرکت اعداد ہست	این ز تکلیف حساب آزاو ہست
گوراندہ بار خوانے وزوے	پیش ہر کس خورم خوشدل شوے
ہمہ و احد صد و یک بار خوان	گر گزردارے کسی رانا گمان

<p>کاین مجرب آزمودستی ز ما سیزده عدد کبیرش نظر است الف بر خوان با ملاک شود و چار</p>	<p>دم بکن بر سکه که در یاد شفا بر تخلص و تجرد بهتر است نیز اوسط صمد بر اودان تو چار</p>
<h2>الصمد</h2>	
<p>پاک باشد ز اشتراک و اشتباه یک صد و هجدهم پانزده بارای سپهر ورگ رقارت کسی کرد از ستم بایستین گردد و حلاص تو از ان دان کبیرش یک صد سی و چار نیز وقت بر همه کاروان</p>	<p>صمد باشد بمعنی تخیر گاه نصف شب بر خوان در یاد و سحر حال تو صادق بگرد و قال هجدهم تا توانی بیش از بیش بخوان بهر دفع جمع خوش بر خوان تو یار اوسطش بنفده صغیرش شستون</p>
<h2>القادر</h2>	
<p>در جهان از وی ظهور شوکت است چهل و یک بارش که سخته بخوان مقصودت حاصل فراوان می شود سی و پیش و سطر و شست آمد صغیر</p>	<p>اسم القادر که صاحب قوت است ورد او وقت وضو کنای جوان جمله و شواریت آسان می شود سه صد پنج است اعدادش کبیر</p>
<h2>المقتدر</h2>	
<p>اقتدار او بیگته باهر است</p>	<p>معنی مقتدر در هم ظاهر است</p>

<p>ہوشیاری میدہاے نیک ورد او کن یکصد و ہم بست بار تاز قیدت کر با مطلق کند سی و ہشتاد و وسط و دو صغیر شمار</p>	<p>و فتح غفلت میں نہاید و نود او وقت بیداری نخت ای ہوشیا جملہ کارت را جوع حق کند ہنصد و چہل و چہار کبیر شمار</p>
<h2>المقدم</h2>	
<p>چشم ز جنت کے رسد ز اہل عناد نفس او در امر حق طاعت کند عاشقت گردد خوردہ بے شمر بست و دو و وسط و چار شد ان صغیر</p>	<p>المقدم را بخوان وقت جہاد ہر کسے کا بن و در اعادت کند دم ہوشیاری کنے وہ بارگر یکصد و ہشتاد و چار شد ان کبیر</p>
<h2>الموخر</h2>	
<p>تا تنفہ گردد از غیرت ازان ای برادر کے کشی منت ز غیر نفس تو نہرمان بریزد ان شود او سٹش ہشتاد و پنج صغیر چہا</p>	<p>الموخر را تو یکصد بار خوان ہم شود انجام کار تو بخیر گر بخوانی پس ایک ای یاخرد ہشت صد چہل و یکیش کبیر شمار</p>
<h2>الاول</h2>	
<p>جملہ اشیا را و خود بے انتھا حق ترا فرزند بخشد نیک زو</p>	<p>ہست الاول کہ سازد ابتدا تا پس روزار نماے ورد او</p>

در شب جمعہ چیل بارشس بخوان پازوہ بارشس اگر خوانے دوم ہفت و سی عدد کبیرشس گفتہ اند	مقصد دل میشود حاصل از ان خلق تسخیر تو میگرد تمام اوسطش درہ یک صغیرشس گفتہ اند
---	---

الخر

ہست الاخر پس از فانی بقا ورد او در عمر آخر بیش کن ہر کہ وارد نقش او را نزد خویش ہشت صد ہم یک کبیرشس و شمار اوسطش ہشتاد و یک دان ای لہر	ذات او باقیست دائم لا فنا عاقبت با نخیر گردوبے سخن عزت و توقیر او سازند بیش از پئے خط و دوام ختم کار نیز نہ باشد صغیرشس با اثر
--	--

الظاهر

ہست الظاہر ظہورشس جا بجا از پئے اسرار پانصد بار خوان ورد او ساز سے بصدق دل اگر گرید یوارشس نویسی مسکجا یک ہزار و یکصد و شش ورد او ست ہم زہر گرم شدہ وارد اثر یکصدشس یا شانزودہ اوسط بدان	بین ظہور قدرت او بر ملا نور چشم تو فنزون گرد از ان رحمت باران بگرد و بیشتر از حسرابی باز سے ماند بجا کہ نکواز بہر تغلیب عدد دست ہم بہ بخشد قوت باہ و کمر نیز تعداد صغیرشس ہفتہ خوان
--	---

المباطن

کے پر و مرغ حشر و بر لامکان و قنبر ریز نماز می کند جمله عالم محسوس بان باشد برو ہست و سطرش مشیت و ہم شش صغیر	ہست الباطن نہان از کن مکان وروش گکہ از سر اتری کند ہم عزیز خلق ساز و در و او شست و دو و بشمار اعداد کبیر
---	---

الولی

مصلح کار ثواب و فعل شان گر تو سے خواہی سلامت و اما دم کن این اسم بہر جانب شان خوب یہاں شد پئے تختی را یازہ و سطرش صغیرش مشیت دو	ہست الوالی ولی مومنان خانہ خود یا مکان غیر را انجورہ پر کن از آب و بران ورنجوانے بیش ازین تاثیر را چہل و ہفت آد کبیر نیک خو
---	---

المتعلی

کو من زہ ہم ز جسم و جو ہر است روی خود را کن بسوئے آسمان در جناب حق شود عرضت قبول در امان مانند آفاست و بلا وسط ہفتاد و شش و چار صغیر	معنی المتعلی برتر است در شب یکشنبہ بعد غسل خوان بر دعا و مطلبے کن زبان حصول در میان حیض خوانندار نساء ہنصد و پنجاہ و یک باشد کبیر
--	---

الذکر

بر زبان گز نام البر میسبری	در نحو کار سے بیانی برتری
بغت بار این راتو بر اطفال خوان	تا جوان گرو و بساند در امان
ورزنا کار سے بخواند بغت بار	می جدا زد ام شیطان بر کنار
دو صد و دو کسیر اور ابدان	بست دو وسط و غیرش چار خوان

التوابع

ورد ارسازی تو التوابع را	تو به ات رار و نمی ساز و خدا
سه صد شش چاشت خوان بعد نماز	با فراوان صدق و هم بنو نیا
حق ترا ساز و عطا تو به نضوح	نفس تابع گرو و هم شاد روح
چار صد هم کسیر او بدان	چلو نه و شش صفی شش چار و ان

المنتقم

منتقم آن کو که گیرد انتقام	نصف شب روش نما از بهر کام
تا سه جمعه هم تو این را خوش بخوان	و شمنت مغلوب گرو و بیگان
بر که در سازد دوام این اسم را	کی شود محتاج کس غیر از خدا
شش صد و سی کسیر او را بگیر	شصت و سه و طست نه بشم صغیر

العفو

ورد لعفو است و چوب بر کسی	انچه را جسم و گنه باشد بسی
---------------------------	----------------------------

از عطا بخشد خدا اورا گناه	گرد و امشش خواند و خواهد پناه
بست و یکا وسط است صغیر یا دوار	یک صد و پنجاه و شش کبیر شمار

الرؤف

معنی رافت همه رحمت بود	الرؤف آن مشتق از رافت بود
می شود از نخبه ظالم را	ورودگر منطوم کرد این نام را
دو صد و هشتاد و هفت ای سپهر	خواندش ز ازل کنت خوف و خطر
هم صغیرش هشت دان ای نکته سنج	در دو هفت هست و سطرش سی پنج

مالک الملک

لوح قسمت تحت مشق کلک است	مالک الملک آنکه ملک از ملک است
ورد سازد با طهارت با صفا	عالمان گفتند گراین هر دورا
فقر سازد دور مستغنی کند	با جلال این نام آبالش وحد
بست و سه و سطرش پنج آمد صغیر	دو صد است و دو از ده عددش کبیر

ذوالجلال و الاکرام

اعظم از همه نام با این نام هست	ذوالجلال آن حق که الاکرام هست
تا که در یابد تا شیرش شفا	و مکن بر آب و ده بیمار را
از امام حسن صدق شنو	هم دل محزون شود مسرور از نو
وسط بر صد سیزده پنجم صغیر	یک هزار و نود و چارش کبیر

المقسط

تمام المقسط تو یک صد بار خوان بمقصد بارشش چو روز اول کنی ورو کن در ریخ و غنم پمقا و با دو صد و نه را کب سیر او بدان	یابی از خوف و شیر شیطان امان مقصد خود را همه حاصل کنی زان خوشی بخشد ترا پروردگار بست و نه وسطش صغیرش و بجز آن
--	--

لجامع

نام جامع بین که در روز پنجشنبه غسل سازو کن نظر بر آسمان عقد کن انگشتهای خوشخصال اقربایت گر پریشان گشته اند وروا سازی اگر ای یار ملک یک صد دست چاره عدوش کبیر	جمع ساز و بهر پیش جمله را پس بوقت چاشتش ده بار خوان از عقیدت بر ریخ خود دست مال جمع با هم خود را تاثیرش شوند باشی اندر خوی جنسیت چون ملک پانزده وسطست و شش آمد صغیر
---	--

الغنن

الغنن ما خود گشته از عننا هر که طامع هست کن روشش بجز تا ز طبعش و در گرد و حوشش خوان بر روز پنجشنبه یک هزار	کو غنی سازنده باشد بنده را دست بر عضو شش بالا کش فرو باشد از تاثیر فیضش بی نیای دولتت افزون بگرد و بی شمای
---	---

یا بکن مہفت او بار این فرودها	وانا تا باشدت برکت فرا
یک ہزار و شصت ہشتاد و یک کبیر	یک صد و شش و سطر و مہفت و صد و پنجاہ
المغنی	
نیز المغنی بدان ای نکتہ روان	و بر او دودہ جمع کن کلفت بران
خولنے از مہفت او بار اندر جماع	مینی در اساک ان سزوں با متقاع
یک ہزار و یک صد و شش کبیر و گجو	یک صد و دودہ و سطر و مہفت و صد و پنجاہ
المانع	
ورود المانع کن از صدق و صفا	گزرنت رنجیدہ باشد بے وفا
بست بارش قبل بستر بازگو	تا نباشد غیظ تو ہر گز بر تو
یک صد و شصت و یکیش کبیر	ہفتہ و سطر و شش و صد و پنجاہ
الضار	
ورود کن لضراری و الامقام	در مقام نیت گر حاصل قیام
در شب جمعہ تو ستر صد بار خوان	میشوی ثابت با استقلال زان
قرب حق بیشک ترا حاصل شود	ہم کمال ظاہری کمال شود
یک ہزار و یک کبیر و گجو	یک صد و یک سطر و مہفت و صد و پنجاہ
التافع	
ورود التافع بکسر آغاز کار	کن کہ انجامش بگرد استوار

<p>زحمت طوفان نیاید هیچ پیش می شوی و اقیانوس را خدا بست و یک وسط است سه بیست و سه</p>	<p>در تود کشتی بسازی و در خویش گر تو در راه و رجب خواهی و را دو صد و یک را کبیر او پذیر</p>
<h3>التور</h3>	
<p>روشنی دل شود اقرون ازان در شب جمعه تو بر خوان پوشید می شود روشن ضمیرت بے سخن سی و یک وسط است اصغر است پان</p>	<p>نام النور از نجوانی هر زمان سوره نور از نجوانی هفت بار در آسمش یک هزار یک سخن دو صد و پنجاه و شش اکبر شما</p>
<h3>الهدی</h3>	
<p>معرفت بخشد زواید از تو حاصل دست بردار و بروی خود مال هم دولت از راز حق با هر شود گوش کن وسط و صغیرش هست و</p>	<p>ورد الهامی نماید نیک عقل رو بسوی آسمان کن ز اقبال بر تو کسیر معرفت ظاهر شود بست اعداد کبیر او بگو</p>
<h3>البیوع</h3>	
<p>جمله شئی را تا زگی از او بود یا بدیع السما والارض فان کن اصناف بر سموات ای منیع</p>	<p>البیوع آن بیسوع هر شئی بود و در او یک الف تا سه الف دان یا بطور بیشتر لفظ بدیع</p>

<p>تا کہ والارضش لعطفی شایعے نفع می بخشد ہمیشہ بار بار فائدہ آنچہ خدا خواهد بیاب چاروہ وسطش بدان خشن صغیر</p>	<p>ہم سوائش مستوف با یحے خوش بود بسیر صلاح کارنا رو بسوے قبلہ کنی روشن بخوآ ہست ہشتادوشش اعدادش کبیر</p>
<h3>الباقی</h3>	
<p>تا ابد پائیندہ ماند بے خلل یا پیشبہ بہر ضعف و شیمان ہر بنا را پائنداری دوام چاروہ وسطست پنج اور اصغیر</p>	<p>ہست الباقی بقایش از ازل در شب آدینہ صد بارش بخوان طول عمر ازوے شود حاصل تمام یک صدست سیزوہ عددش کبیر</p>
<h3>الوارث</h3>	
<p>اوست ہم وارث پس انقاسی خلق خواندش صد بار نار و پنج و تاب کار او اسلحہ پذیر و تمام وسط او ہفتاد و ہفت اصغر پنج</p>	<p>ہست الوارث ظہور افزای حلق ہر کہ بروقت طلوع آفتاب و انما زو امن یا بد بروام ہفتاد و ہفت اکبر است انی کتہ پنج</p>
<h3>الرشید</h3>	
<p>کار تو گر خارج از تدبیر است یک ہزارش خوان کہ گروی کامیاب</p>	<p>الرشید اسمیکہ پرتا شیر است از نماز شام تا ہنگام خواب</p>

ور بہر کارت شود انجام نیک	با و دانست میشود ایام نیک
پانصدست و چارده عددش کبیر	پنج و پنجاه وسط و یک آمد صغیر
الصَّبْرُ	
الصَّبْرُ آن را تو چون اندران	بس ہو الاول ہو الآخر بخوان
سے نماید بزدبارے نامدام	در گہ عفو گناہ خاص و عام
در دل شب سی و ستہ بارش بخوان	بند میگرد ز بان دشمنان
گر ترا پنج مصیبت باشدے	ور ترا در وقت باشدے
میدہ زبان جملہ طمیسنان ترا	مشکل دنیا شود آسان ترا
دو صدست و نو دو ہشتس کبیر	سی ہفت اوسط بدان یک صغیر
سواہی این از جنات انخلود	
الحی	
وان کہ الحی زندہ باشد خود بذات	فارغ است از فوت و زیم مات
طول عمر اسل دنیا می کند	دافع مرگ مفاجا سے شود
دستہا بر دارودہ بارش بخوان	باز بر دوست بر مال ای جوان
یا چہل بارش تو از دل و رو سن	باش بے پروا بسر با کس نیاز
القیوم	
ہست القیوم قائم دائما	زوقیام ارض باشد ہم سما

روز چارم در دکن مفتاد بار فتح بردشمن بیایه و امان	تاسه روز ای نیک نیت پند و آ پانصد بار شش صدق دل بخوان	
	برنگینے نقش کن این نام را تا بذر نیک یابے کام را	
هر دو دیدم پس نوشتم آنچه بود باقیا والله اعلم بالصواب	نوشته عجبی و جنات الخلود گر غلط باشد مکن بر من عتاب	
تاثیرات اسمائے نو و نوشته نام آنحضرت صلی الله علیه و سلم		
بسم الله الرحمن الرحیم		
ورد کن اسم پاک مصطفی بر فرستی خود غنی گردی بزود بر تو گردد خلق عالم مسربان می شوے محمود روز عاقبت هر سحر دولت همی یارت بود و اما علمت شود بیشک زیاد که مرادت هست مائل ای و دود هم طبیعت حسیق گردد هم حسود باشی از فضل نبی روشن ضمیر	بعد حمد ذات خاص کبریا بر محمد چار صد بار در روز نام آسمت در اتویک صد بار خوان نام حامد و روگرد شد و امانت ذکر محمود از چهل یارت بود گر کنی ده بار تا اسم را تو یاد هفت بار عاقب بخوان با صد رو تا بح و دواع همی بخوان با درود و رتو دایم میکنی و رتو نسیر	

باور خوانی ہمیشہ ای حبیب
 در وظیفہ سازی اہم شیر
 قائم رہ سرور و جان شود
 خوانے اہم روز صد بار الرسول
 و روکن اسم نبی را یک ہزار
 گر کنے بسیار ذکر مستقیم
 یا غلیل اردہ کرت گوی از ان
 گرو لی را و دسازے یک ہزار
 گوش کن خاصیت اہم حمید
 رہ روان کردند گریا و نصیر
 شیر بے گرد و دسازنی نصف شب
 گر کہ یا طہ لابلہ خوانی ستہ بار
 ذکر منزل منسراوان گر کنے
 ذکر تمدثر عجب شد لطف خیر
 یا حبیب آنکس کہ خواند یک ہزار
 یا کلیم از خوانی صد بار ای جوان
 بہر توفیق عبادت ای پسر

یا ہے از گنج ہایت بالخصیب
 از بشارت ماشوی بیشک خیر
 قوت دل قوت ایمان شود
 کے بختا جان توان یابی شمول
 تا بر اسرار نبی گروی دو چار
 کار تو در آن تھا یا بد بھے
 وقت عصائے خواب بد یا امان
 میدہد قرب تجلی کردگار
 نیک خو گروی و روش ای سعید
 طے با سانسے شود راہ خطیر
 مقصد خود را بیانی بے طلب
 بر لباس نوشود مینت دو چار
 شاگد گروی ز فضل حق غنی
 کہ جوارت می کند شیطان گریز
 می شود محبوب عالم آشکار
 دامنہ عالم ہانے در جان
 مصطفیٰ صد بار برمی خوان ز بر